

Μάθημα 4

Το πρώτο μας τεύχος!

Τι κάνουμε μετά;

Μαθησιακός στόχος	Οι μαθητές είναι σε θέση να διεξάγουν μια ανοιχτή συζήτηση και να συνειδητοποιήσουν τις επιπτώσεις και τις συνέπειες της συνέχισης αυτού του project. Παίρνουν αποφάσεις και αναλαμβάνουν ευθύνες.
Εργασίες μαθητών	Οι μαθητές διαμορφώνουν απόψεις και αποφασίζουν για τη μελλοντική τους εμπλοκή στη συνέχιση του project.
Υλικά	Πίνακας κοινός ή σεμιναρίου.
Μέθοδοι	Συζήτηση σε ολομέλεια.

Εννοιολογική μάθηση

Μια συζήτηση (μια ανταλλαγή επιχειρημάτων, από τη λατινική λέξη, discussio, που σημαίνει επιχείρημα) είναι μια ιδιαίτερη μορφή λεκτικής επικοινωνίας ανάμεσα σε δύο ή περισσότερα άτομα στην οποία αναδεικνύονται δύο ή περισσότερες εκδοχές – δηλαδή συζητούνται –, με την κάθε πλευρά να παρουσιάζει τα επιχειρήματά της. Μια συζήτηση πρέπει να γίνεται μέσα σε πνεύμα αμοιβαίου σεβασμού. Στο πλαίσιο μιας καλής συζήτησης, οι ομιλητές επιτρέπουν και επιπλέον ενθαρρύνουν την έκφραση απόψεων και γνωμών διαφορετικών από τις δικές τους, εξετάζοντάς τις προσεκτικά αντί να τις απορρίπτουν βιαστικά. Ποιοτικά ατομικά στοιχεία όπως η ηρεμία, η αυτοκυριαρχία και η ευγένεια λειτουργούν ως πλεονεκτήματα και για τις δυο πλευρές. Στην καλύτερη περίπτωση, μια συζήτηση θα οδηγήσει στη λύση ενός προβλήματος ή σε ένα συμβιβασμό τον οποίο όλοι οι εμπλεκόμενοι αποδέχονται.

Στις σύγχρονες κοινωνίες, οι συζητήσεις αποτελούν πτολιτισμένα – μη βίαια – μέσα διαχείρισης της διαφωνίας. Γι' αυτό τον λόγο, οι συγκρούσεις δεν καταστέλλονται, αλλά επιλύονται. Μαθαίνοντας και εφαρμόζοντας τις δεξιότητες της συζήτησης, οι μαθητές μαθαίνουν ένα βασικό στοιχείο για να επιτυγχάνουν και να διατηρούν την ειρήνη στην κοινωνία.

Το μάθημα

Αφού οι ομάδες συντακτών αναρτήσουν τα άρθρα τους στον τοίχο και αναφερθούν εν συντομίᾳ στην εμπειρία τους, το επόμενο θέμα είναι αν θα πρέπει να συνεχιστεί το project της εφημερίδας. Τώρα που όλοι οι μαθητές έχουν μια ιδέα του χρόνου που πρέπει να αφιερώσουν και των οργανωτικών προβλημάτων που πρέπει να λύσουν, μπορούν να κάνουν μια ρεαλιστική συζήτηση για το αν θα συνεχίσουν.

Ο/η εκπαιδευτικός μπορεί να συμβάλει στη σαφήνεια και την διαμόρφωση της συζήτησης προσφέροντας τα παρακάτω βοηθήματα στον πίνακα.

Οργάνωση	Προσωπικές απόψεις	Συνεργασία	Διαχείριση χρόνου
Αν συνεχίσουμε: – Τι πρέπει να λάβουμε υπόψη; – Θα υπάρχει πρόβλημα χρόνου; – Τι τεχνικά μέσα διαθέτουμε; – Πώς μπορούμε να αποτρέψουμε βανδαλισμό της εφημερίδας; – Τι οικονομικές ανάγκες προκύπτουν; Πώς θα υπάρξουν έσοδα;	Ποιος ενδιαφέρεται; – Ο αρχισυντάκτης; – Το συμβούλιο εκδοτών; – Ποιος είναι ο ρόλος και η θέση του/της εκπαιδευτικού; – Ονόματα: – – – –	– Πώς μπορούμε να προσελκύσουμε το ενδιαφέρον άλλων μαθητών; – Ποιοι άλλοι δάσκαλοι θα θέλαμε να συμμετέχουν; – Μπορούμε να οργανώσουμε επισκέψεις σε τοπικά γραφεία συντακτών (τύπο, τηλεόραση, ηλεκτρονικά μέσα); – Μπορούμε να πάρουμε συνέντευξη από έναν ειδικό (δημοσιογράφο);	

Οι εκπαιδευτικοί που θα ξεκινήσουν ένα τέτοιο project θα διαπιστώσουν ότι δεν είναι δυνατό να σχεδιαστούν τα πάντα. Απαιτείται μια διαδικασία διαρκούς προβληματισμού από όλους. Είναι μια διαδικασία ζωντανή, συναρπαστική, αλλά επίσης δύσκολη και μερικές φορές απογοητευτική.

Οι εκπαιδευτικοί που έχουν εμπειρία στα project γνωρίζουν ότι η ακολουθία των βημάτων και η καθοδήγηση των μαθητών είναι απαραίτητα στοιχεία. Ωστόσο, χρειάζεται προσοχή, γιατί μια ιδιαίτερα αυστηρή καθοδήγηση μπορεί, φυσικά, να λειτουργήσει αρνητικά για τα κίνητρα και τις πρωτοβουλίες των μαθητών. Η συμμετοχή σε τέτοιου είδους project αφελεί τους μαθητές γιατί τους προσφέρει σημαντική εμπειρία στην εκπαίδευση για τη δημοκρατική ιδιότητα του πολίτη και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να ασκήσουν τις ηγετικές τους ικανότητες για να διασφαλίσουν ότι, μέχρι το τέλος του μαθήματος, έχουν ληφθεί ξεκάθαρες αποφάσεις και έχει οριστεί το κατάλληλο χρονοδιάγραμμα για τα επόμενα βήματα.